

[Stats- og udenrigsministeren.]

mest påtrængende problemer. Jeg forstod på den videre udredning omkring denne betragtning, at det ærede medlem var bedrøvet over, at det var sådan. Jeg er ked af at måtte sige, at jeg er ikke slet så rystet over denne udtalelse, som jeg sikkert burde være. Det skyldes ikke, at jeg ikke gerne ville have haft den modsatte betragtning fremført fra det ærede medlem, men det skyldes simpelthen, at hvis det var sket, ville det være en klar demonstration af, at der var kommet en revne i samarbejdet mellem venstre og det konservative folkeparti, og at de sidste to års agitation fra de to partier havde været meningsløs og fejlagtig. På den anden side vil jeg gerne sige, at hele oplægget fra regeringens side sigter imod at nå en bred forhandlingsmulighed her i tinget.

Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der fandt åbningstalen kedelig. Jeg tør heroverfor ikke vove den påstand, at den var munter eller vittig eller havde det store udsyn — det har vist forresten ikke ret mange åbningstaler haft, i hvert fald ikke i den tid, jeg har været medlem af det høje ting. Navnlig i denne situation er jeg enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i den betragtning, at vi bør holde os ved jorden i vore hensigter og oplæg.

Der er et spørgsmål, som gennem det sidste år har spillet en vigtig rolle i hele den økonomiske debat, men som har været meget lidt omtalt i de sidste to dages politiske drøftelser. Jeg tænker her på valutaudviklingen. På dette punkt har udviklingen formet sig sådan, at der siden den 1. juli er konstateret en bedring. Bag denne fremgang ligger en væsentlig forbedring af handelsbalancen, som bl. a. må ses som et resultat af de her i tinget i sidste folketingsår gennemførte forlig om de økonomiske spørgsmål. Det er regeringens håb og ønske, at denne udvikling må kunne videreføres.

Jeg må måske, inden jeg fremsætter min

afsluttende bemærkning, sige, at det har undret mig, at de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller virkelig har villet gøre spørgsmålet om monopolrådets sammensætning til et større punkt. Man har nævnt tre navne, der skal vise, at der er taget ensidige politiske hensyn ved udnævnelserne. Det ene navn, nemlig kontorchef Jørgen Paldam, kan ikke nævnes i denne sammenhæng, idet kontorchefen er udpeget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd på linie med de øvrige erhvervsorganisationers repræsentanter. Det andet navn er det ærede medlem fru Viola Nørlov. Hun er formand for forbrugerrådet, og man kunne altså med lige så stor ret have kritiseret, at det ærede medlem hr. Erik Eriksens partifælle, formanden for husholdningsrådet, fru Ingefred Juul Andersen, er udpeget. Det tredje navn er det ærede medlem fru Edel Saunte, og de, der i det høje ting kender hendes saglige juridiske kvalifikationer, vil næppe drage disse i tvivl. Jeg synes egentlig, det er lidt beskæmmende, at man giver et sådant spørgsmål det omfang, som de to ærede medlemmer har givet det ved behandlingen her i salen og ikke mindst ude omkring i landet.

Der er sagt skarpe ord mod regeringen i denne debat. Een ting er imidlertid givet, og det er, at hvis resultater skal kunne nås i det høje ting, så må det ske gennem samarbejde. Jeg opfordrer påny partierne til i det folketingsår, som nu er indledt, at yde deres medvirken til en løsning af de foreliggende opgaver.

Ministeren for Grønland (Kjærbøl): Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. A. Lynges tale i går. Jeg er glad over, at det ærede medlem udtrykte sin tilfredshed med, at Grønland har fået sin egen minister.

Jeg er klar over, at det principielle synspunkt har været fremsat, at Grønlands administration skulle opdeles og henlægges under de forskellige ministerier, som har interesser i Grønland, og det vil jo praktisk